

RENOVACIÓ

Setmanari Nacionalista Republicà

Any III.—TARRAGONA, 11 Abril de 1915.—Núm. 90.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

Méndez Núñez, 6, baixos

Els treballs se publiquen baix la responsabilitat de llurs autors. No's retornen els originals.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Trimestre 1'50 ptes.
Anuncis, a preus convencionals.

Acusem

De l'injuriós article de capsalera publicat en el número cent de *La Veu de Tarragona*, ne volem recullir, aquí, la part que va dedicada a RENOVACIÓ; i la volem recullir, perquè havent actuat de acusadors, sempre, des de que vegegrem la llum pública, no volem passar per acusats, perquè no hi ha medi; honradament, no hi ha medi, per mes que *La Veu* vulga *criidar* en demostració de lo contrari. Aixís, serem ara, com sempre, acusadors, perquè som els únics, absolutament els únics a Tarragona, que en el terreny polític de les idealitats i dels procediments, podem alçar la veu de la austeritat.

¡Els nacionalistes, de Tarragona, son els únics amb la patent prou neta per a alçar la veu!

Nosaltres no entrarem, com no hem entrat mai, com no hi podem entrar per vedar-nos-ho el respecte que'ns devem a nosaltres mateixos, en el terreny escabrós de la vida privada de les persones; perquè, educats en l'*Escola de les consciències*, que no es certament la de la *Lliga*, hem après la llei de la fiscalització amb vistes a la bona fé i no a les indignitats; aixís, doncs, podem dir ben alt, perquè es de llei, que la política dels regionalistes de Tarragona no es precisament la mes apropiat per a acusar, i sí per aguaradar la roba, que, dit siga en honor a que es tracta d'un partit catalanista, del qual nosaltres es lo neta que deuria...

Que RENOVACIÓ ha servit d'escambell per a el'levar a En Lloret? Aixó es falç, completament falç, absolutament falç.

En els 89 números que s'han editat de nostre setmanari, son comptats, molt comptats, els que mencionen el nom den Lloret, i encara en aquets se fá de un modo fortuit, sens comentaris. I tan poc ens en hem ocupat de la personalitat del nostre Lloret, que quan la campanya electoral de Regidors, forem avisats de que extremavem massa la nota de la modestia; i tant poc l'hem estampat el nom del nostre Lloret, que amb motiu de la passada campanya electoral de Diputats provincials, forem novament avisats perquè quatre dies avans de les eleccions, encara no havia ostentat RENOVACIÓ la candidatura a la que éll pertanyia.

Tampoc s'ha mencionat el nom den Lloret amb tot i desempenyar càrregs tan importants com Regidor, President de la Cambra de Comerç, etc., etc., per quins motius haurá donat, indiscutiblement, quísquna ocasió d'aplaudir-lo, que ni un sol article encomiàstic de Redacció, ni tan sols un, ha vist la llum en aquestes columnes.

Tant sols ara, en aquets darrers números, hem trencat nostra norma, *per imposició dels redactors*, per a fer-nos ressó d'un moment de commoció popular, no polític, i que premiava un geste, un sol geste del nostre amic estimadíssim.

Anem a veure. ¿Quin es el número de *La Veu de Tarragona* que no treu la caixa dels trons en honor dels dos ídols de la *Lliga Regionalista*?

¿Com es posible comparar el procediment de RENOVACIÓ en quant a ses persones, amb el procediment de *La Veu*?

Es necessari beure's l'enteniment i tapar-se els ulls amb una vena, per a sortir, en nom de la *netedat de culpa*, a acusar als altres del defecte que sols ells pateixen.

I, com aquest, pensem desfer tots els càrregs que se'ns fassin; perquè RENOVACIÓ te'l suficient enteniment; perquè dins de son si no té cap *Judes* per a no caure en el terreny de la culpa.

¡L'heu errada, senyors de *La Veu*! En aquesta

casa, essencialment democrática, per a tots se fa igual, perquè podem dir que per a ningú fem rés. No estem necessitats d'auto-bombos per a enlairarnos, perquè lo que nosaltres mateixos ens poguessim dir estaria mancat de valor des del moment en que fcs nostre. Son els demés; els de fora de casa que venen a donar-nos satisfacció a la vanitat (donat que en tingessim). Alguns de nostres companys han rebut el bés de l'aura popular i no será certament per obra de RENOVACIÓ, sinó, única i exclusivament per llur valer personal. I, tot aixó, senyors de *La Veu*, ho diem a molta honra.

Per últim. Tot alló de servir de comparses els homes de l'Esquerra catalana, si era dit per arrodonir el conjunt armoniós de l'article, sí's feia necessari per a completar el paragraf final, passi. Tothom els coneix an aquets homes, i l'estima en que son considerats no l'hem d'estampar aquí. Ara, si era escrit amb una intenció determinada, si la consciència movia la ploma, es un altre procediment equivocac. ¡Senyors regionalistes, l'Esquerra no té comparses: tot son figures!

De la guerra europea

Autoritzat per les firmes d'un nombre considerable de catalans prestigiosos dintre les arts, la ciencia, les lletres, la política, etc., s'ha fet públic el següent manifest:

«Els qui signem, catalans dedicats als espirituals treballs de l'art, les lletres, la ciencia i la política, volem alçar la veu en aquesta hora tràgica de l'història del món. Volem dir la nostra convicció i alhora declarar les nostres simpaties. Ens hi creiem obligats, com ciutadans de la República universal de l'Esperit, i axi mateix com fills de Catalunya, la qual per heretatge riquíssim de la seva vella gloria i per les clares i fortes esperances en son esdevenidor, no pot desinteressar-se de la gran pugna que omple avui l'Europa.

No sabriem nosaltres guaitar la lluita amb esguard fret i indiferent. Si no hi participem amb les armes, comprenem bé que les idees i els sentiments nostres també son dins la batalla. Tenim una convicció i sentim un amor. I hem de proclamar-los altament i noble.

La nostra convicció és que'n la guerra actual els suprens interessos de la justicia i de l'humanitat demanen la victoria dels Estats de la Triple Intel·ligencia.

I el nostre amor és per la França i l'Anglaterra, posseïdores segles ha de l'alt mestratge civil; per la Bèlgica i la Servia, petits pobles que acaben de donar immortals exemples.

La simpatia nostra no podia mancar a aquets pobles. I, sobre tot, no podia mancar a la França, veïna de Catalunya per la terra i per l'ànima, on, Pirineu enllà, tenim germans nostres, gent de la nostra raça, de la nostra sang, de la nostra llengua. Raça, sang i llengua que són les del més enlairat cabdill dels soldats francesos.

Als qui combaten per una justa causa no hem de privar-los del consol espiritual de la nostra pública simpatia. Ni hem tampoc de callar la nostra condemnaçió dels procediments crudels posats en pràctica per aquells bel·ligerants qui, negant les convencions amb que la civilització humana havia oposat un aturador a la furiosa violència de la guerra, han fet retrocedir els sistemes de lluita als se-

gles passats i han degradat la força fent-la instrument de venjança i terror.

Aquestes són les nostres afirmacions categòriques. Estem al costat, en esperit i anhels, de l'Anglaterra, la França i sos aliats. Pel seu triomf fem vots cordials des de la terra de Catalunya, a la qual la mar llatina recorda tot-hora quin és el seu lloc.»

(Segueixen les firmes.)

MARGINAL

Pró normes ortogràfiques

Al agafar la ploma per a fer aquest MARGINAL, he restat pensatiu durant un rato, per a no tractar de l'actual qüestió plantejada per uns quants homes de lletres de la nostra terra intentant que el vot d'Adjunts dels Jocs Florals de Barcelona acordi no acceptar les Normes Ortogràfiques de la nostra Llengua Catalana dictades per l'Institut d'Estudis Catalans després de llarg i raonat estudi dels il·lustres literats que'l componen.

He dit que titubejava en tractar-ho, perquè no pensava pogués surar el pensar i'l termini d'empendre aquesta campanya en *segür*—i *sens* vortguer ojenare a ningú— aquests lloats homes de lletres no hauràn vist o tal vegada no s'hauràn donat prou compte, que si seguim d'aital manera no arribarem mai a la unitat de l'ortografia de la nostra mai prou alabada parla catalana.

Anar en contra de les Normes es desitjar que dins el nostre idioma contiui regnant la anarquia que fins fá poc hi havia en grossa extensió i que mercès a aquestes Normes, tant discutides, de la Institució model nostra, honra i orgull de Catalunya, aquell daltabaix ortogràfic se va allunyant bastant i a que desaparegués del tot es a lo que deuriem adreçar tots els nostres treballs.

Està clar que dites Normes tenen també els seus defectes, quin dubte hi ha? Pro es que malparlant d'elles se corretgiràn llurs errors? No ho crec pas i es per xò que posat-hi tots el mes fervent amor i amb tot el respecte i humilitat meua, pregui als protestataris que deposin l'actitut llur encare que solsament sigui per amor a la terra. Que les seves energies les guardin per a mellor i profitable treball, ço es, emprenent una patriòtica tasca per a reformar les Normes, posant-hi tota la cura necessaria de apartar el apasionament de les discussions i fer que ben serenament ne surti una vera i ben raonada, a l'ensempe que lo mes fácil possible, "*Gramática Catalana*".

Per amor a Catalunya, per amor a tot lo nostre, per la unitat de la parla catalana, nostres escriptors i literaris deurien procurar, mitjansant un poc la bona voluntat i sacrifici, —si hi cab—, deixar ben aïllada llur protesta i que possessin tot el seu saber i criteri filològic a obtindre una verdadera i positiva unitat a nostra llengua. I tots aquells que no ho fassin, ja sigui tocats per l'egoisme propi o be per a no deixar la seva rutinaria escriptura, tard o d'hora se'n penediràn i cap cots ne demaràn disculpa.

Pòl·lux.

Renovació

Nosaltres tenim un gran respecte pels precursors a Catalunya del Nacionalisme; els sentim fins admiració i ens mouen no més que sentiments coralísimos envers aquests homes que del no res a Catalunya han sigut la fruita primerenca del Nacionalisme. Reconeixem que la llur acció catalana ha sigut abastament mancada de plenitud de consciència, més anc que no hagin sigut altre que instruments recatalanitzadors, s'enduen totes les nostres més triades afecions i en el sí més pregón de la nostra personalitat els hi rendim l'homenatge que mereix l'esforç que han esmerçat per a que renaixés la Patria.

Nosaltres, però, també ens en sentim instruments de la Patria que actuem per a lliberar-la per a que'l renaixement de Catalunya assoleixi la plenitud dels pobles que viuen al món; i perque ens en sentim instruments com els precursors ho foren, la nostra acció que ix de la nostra vida que honora els precursors, i que posseeix la plenitud del dret, ha de dir paraules que poden semblar agraviadores, però que són justes, perque són expressades en la consciència normal de la nostra Catalunya.

Precursor vol dir acció que comença, acció encara desviada, mancada de plenitud a la consciència, i amb necessitat per a actuar, d'estímul individualistes i de sentiments mancats de força per a posseir la generositat que fa que'ls homes abdiquin a favor de la col·lectivitat, a Catalunya a favor de la Nació, de tots els beneficis morals i materials que l'actuar digne dels homes soporta. El precursor no viu a la nació encara, el precursor posseeix la llevar, mes es creu que la llevar tota sola i sense que la rella hagi solcat la consciència de la Patria, pot fer renaixer un poble. El precursor posseeix una llevar que no vé de la collita passada, que és de collites de passades centuries i fins de collites ancestrals; aquesta llevar sembrada a aixam en terres no preparades, en terres rublertes de gram i canyota, treu lluc mig neulit i miserios que tot just s'ovira per entremig de les de la consciència de la nació.

L'esforç dels precursors, repetim, que és admirable i d'una gran valúia; crescuts, però, ells, els precursors, al bell mig d'una consciència nacional desnacionalitzada, s'empelten tots els defectes exòtics, i com duen llevors de la velluria, i per centuries han sigut soterrats al sota terra de la consciència nacional, en serven els defectes per no haver passat per les repetides collites que han anat perfeccionant la consciència del món.

Per çò cal la renovació. A cada instant que un procés de la nostra consciència catalana exterioritza activitat, l'acció avui anacrònica dels precursors mou als homes d'are, als catalans conscients dels temps d'are, a rebel·lar-se i a dir-los-hi que donguin per termenada la llur obra. La mateixa vida catalana nostra, el mateix nostre sentiment català irreductible i fermissim que'ns fa honorar-los i admirar-los en la llur tasca de precursors, són els que'ns obliguen a demanar-los-hi que procurin heurè esment dels avenços que la consciència de la nostra Patria ha realitzat; que no oblidin que'ls pobles i l'humanitat no s'aturen jamai i que ells que han viscut una hora de catalanitat transformadora, no entrebanquin, no sien obstacle a la nostra acció catalanitzadora; que la hora de ara és nostra i el mateix deure que'ls imposà an ells la llur actuació, ens mana a nosaltres que realitzem la nostra amb la major plenitud possible, rendint homenatge al que ha passat si verament ha sigut de la Patria, mes rebel·lant-nos contra el passat si aquest pretén entorpir la hora nostra de l'evolució patriòtica de Catalunya. Nosaltres que'n tenim més consciència del deure patriòtic, jurem i perjurem que no serem una nosa a les hores patriòtiques que vindran, que nosaltres no volem que la nostra vida serveixi no més que un instant del renaixer de Catalunya, volem que la nostra vida se trobi sempre adaptada a l'evolució i renaixement de la nostra Patria.

Fets personals, continuats, repetida acció d'entitats patriòtiques, succeïts polítics, acontereiments de tots ordres, ens demostren que a Catalunya, el

renaixement nacionalista, pateix de la greu desviació del personalisme; ens ensenya que a Catalunya perdura encare la manca d'associalisme individual que dugui als homes a considerar-se elements de la Nació. Es pensen massa que la Nació és ells i obliden que la Nació és el conjunt harmònic de tots els homes que la formen.

La renovació és una necessitat; l'evolució de la Patria l'imposa. Per çò la Unió Catalanista, que és la veritable representació de l'avenir de la consciència de la Patria, ha emprès ara mateix una acció intensament renovadora. Per çò diem als precursors que evolucionin i si per la llur naturalesa no els és possible, que no facin nosa. Nosaltres els admirem i els rendim homenatge, però si delinqueixen fent mancament a la Patria per a atendre no mes que a sentiments personalíssims, sabrem sotmetre'ls a la nostra sanció. Pensarem, fent-ho aixís, que complim com a bons per Catalunya.

(De *Renaiement*).

◆ ◆ ◆

Mosaïc

I

La testa den Lluís XVI

Lluitant arriba el jorn per a cumplir-se l'acord de l'assemblea memorable. Lluís Capeto, el rei abominable, acaba d'ésser près. Sens emmodir-se respón a les preguntes i vá a unir-se als que, covards, en feien odioble el clam del poble, qui troba reproable el crim del girondí que vol rendir-se.

El sol sos raig extén. Mig revoltant-se la gent, fitant els murs de la Bastilla, en quins negrosos fóns tota la França hi veu l'absolutisme que perilla, la canta, triomfant, aquella gesta, quant bot, cadalse avall, la reial testa.

II

Davant les tombes del monastir de Poblet

A Espuga ja ovirem la silüeta que corona de segles el Montsant, voltada de jardins, els que'l poeta voldria dedica'ls-hi el millor cant.

Banyat de llum joh solitud discreta! t'aixeques, vell Poblet, sol, imponent, lliurant-te per etzar de la desfeta que al colp segü, el picot vé enderrocant.

Al veure més d'aprop tanta grandesa de sopte el cor i els ulls se m'anegaren maleint la memoria d'aquells fills que, cremen, ençegats per la vilesa, i folls, odiant, les tombes profanaren on geien nostres reis i els seus capdills.

III

A Josep Hnselm Clavé

Poeta enamorat de la Natura qui gloses amb estrofes immortals; cantaire d'aquest poble que fretura seguint els nous camins dels ideals.

Apòstol qui, sembrant arreu ventura les fibres han ungit dels vells pitrals; ançada d'un demà plè de dolçura cantant les teves obres tant genials.

¿Qui més que a tú ha d'agraïr el poble al que li has ensenyat lo que és virtut? ¿Quin altre cor al món hi há com tú noble glosant eternament la joventut?

¿Qui com tú, poeta enamorat del bé, ha redimit la raça, excels Clavé?

SALVADOR BORRUT I SOLER.

◆ ◆ ◆

Quadro edificant

En els telegrams de Madrid que dies enrera publicava un periòdic de Barcelona, hi llegim les següents ratlles:

«Un degenerado.—Un zapatero, llamado Luis Posi Brana, de 41 años, que vivía con su mujer Pilar González, vendedora de hortalizas, en la calle de la Ruda, para poder asistir a la corrida de toros, vendió en quince duros a unos traperos los colchones de la cama, que era lo único de valor que tenía el matrimonio.

La mujer, al regresar de la plaza de la Cebada, donde había ido a vender, y enterarse de lo que ocurría se opuso a la venta, echando a los traperos a la calle, pero el marido, que además de aficionado al toreo es un borracho incorregible, y que se hallaba en estado de embriaguez, se enfureció ante la actitud de su esposa, arrojando sobre ella platos, botellas y otros objetos, causándola heridas gravísimas. El zapatero fué detenido».

El fet casi no necessita comentari. Es d'aquells que tant i tant sovint se succeeixen en aquesta Espanya del clàssic *pan y toros*, i que, tot llegint-ho, un no sab si deü avergonyir-se o vanagloriar-se'n. L'embrutiment del poble per mor d'aquesta *fiesta nacional* es gros, i els crits selvatges i les paraules barroeres que's llencen durant aquells actes, retrunyen per tots els altres països i per ells, juntament amb els actes que's realitzen, tant denigrants, per a donar vida a les *corridos* de toros, tal com ho es un d'ells el que relata el telegrama que reproduïm, gradüen els estrangers la cultura del poble espanyol.

Edificant, *épatant!*

◆ ◆ ◆

La conferencia de l'Albafull

El passat divendres doná al Saló del Centre Industrial la conferencia que tenia anunciada sobre Ports i Dipòsits Francs, el regidor regionalista En Antoni Albafull, essent oida per una nombrosa concurrencia.

Bona part de la conferencia la empleiá en definir lo que sont els Ports i Dipòsits Francs, Magatzems de Dipòsits, Draw-baks, Admissions temporals i Bonos de Exportació, entrant tot seguit a impugnar lo que'ls amics Mallol i Lloret han manifestat en diverses ocasions sobre l'assumpte de tant capital interés com es per a Tarragona, el de Ports i Dipòsits Francs.

I al citar-ho tenim de confessar, tot i dolent-nos molt, que una impugnació plena de arguments sólids i convinents no la feu pas el conferenciant. Ja sigui per la facilitat amb que confonia les estadístiques de la exportació i importació, com també dels noms de les poblacions que citaba, arribá a fer un conglomerat que no pogué desglosar i feu que el public que l'escoltava potser no'n quedés ben convençut de lo que éll preconitzá, ço es, de la inneludible necessitat de fer campanya juntament amb els elements de Barcelona a fi de obtindre *conjunt i simultaneament*, el Port i el Dipòsit Francs, per a Barcelona i Tarragona, respectivament.

Amb tot, adresem al Sr. Albafull nostra felicitació per la seva meritoria labor.

◆ ◆ ◆

Sportives

El diumenge passat va celebrar-se al camp de sports del «Club Gimnástico», un interessant partit de foot-ball, entre una selecció de jugadors del «Barcelona F. C.» i el primer equip del «Gimnástico».

El partit resultá bastant renyit, donant ocasió de lluir-se abdos porters senyors Conrado i Fontbona. De l'equip «Barcelona» tots jugaren bé, sobre tot l'esmentat porter senyor Conrado. Els del «Gimnástico» ni bé ni malament; com sempre, molta falta de disciplina, de combinació i sobre de apatia per part de bastants jugadors. Exceptuem a Dalmau. Actué de Jutge, un que tenia poques trasses, doncs aixís va deixar-ho demostrat, essent criticat, amb raó, en alguns dels seus fallos. La victoria correspongué al «Barcelona» per tres tantos contra dos, si bé poc avans de acabar el match, fou castigat el «Barcelona» amb una picada de cástic, que Gibert tirá a fora. La seva cortesia fou premiada amb molts aplausos.

Els equipiers del «Barcelona» varen ésser obsequiats per el «Club Gimnástico» amb un xampany d'honor, canviant-se amb aital motiu entre'ls representants de dites Societats, paraules de salutació i companyerisme.

Per a dintre de poc, s'anuncia la inauguració del Camp de Tennis del repetit «Club Gimnàstic», de qual acte donaren compte oportunament als nostres llegidors.

STOP.

Com se viu en un submarí

El comandant del submarí alemany «U-16», el tinent de navili Claus Hansen, ha comunicat a un periodista americà interessants detalls de la vida a bordo dels submarins.

«Des del bloqueig d'Anglaterra, aquesta vida cansa de tal manera el sistema nerviós, que no tots poden suportar-la. Quan estem prop de l'enemic, o quan les condicions de la temperatura ho fan necessari, ens sumergim.

Primer tanquem totes les obertures i aspirem amb les bombes l'aire fins a certa pressió. Jo observo el baròmetre durant uns minuts per a veure si la pressió baixa o no. Quan tot està bé a bordo, lo que significa que'ls compartiments estancs estan en regla, descendim corrents baix al mar.

En el barco regna un silenci de mort. El motor elèctric funciona sense soroll i l'aigua transmet bé el so, de tal modo, que no és estrany sentir l'hélix d'un barco que passi per damunt o prop de nosaltres.

Nosaltres governem absolutament el barco amb ajuda de la carta o del compàs d'altura.

Quan l'aire s'escalfa, esdevé pobre i's barreja amb les olors del carbó de la màquina, l'atmosfera se fa terrible. Als recent embarcats els hi entren unes ganes de dormir quasi invencibles, i han de fer grans esforços per a no dormir-se.

Jo he tingut homes a bordo que no menjaven durant els tres primers dies després d'embarcar-se, perquè no podien pendre's temps per a menjar, quantant-los-hi la son.

El fet de que en els submarins no's mareja un, no és cert.

Quan fa mal temps o estem prop de l'enemic, permaneixem sumergits tant temps que l'aire se corromp. Els tripulants, els de servei, reben ordre d'anarse'n al llit i no fer res, doncs cada moviment obliga als pulmons a absorbir oxigen, i l'oxigen s'ha d'economitzar, de la mateixa manera que l'home que pateix sed en un desert fa per no absorbir l'última gota d'aigua sinó lo més tart possible.

No's pot encendre foc, perquè'l foc crema oxigen i el poder elèctric dels acumuladors és massa preciós per a dissipar-lo amb fins culinàries.

No mengem més que fiambres. I en aquestes condicions m'he passat dret o assegut vuit hores amb els ulls fixats al periscopi, fins a sentir que se me n'anava el cap.»

Exposició Ferrán

En un dels sumptuosos salons del «Círculo de Tarragona» hi té exposats l'artista tarragoní i bon amic nostre En Pere Ferrán una col·lecció de teles, entre les quals s'hi destaquen les destinades a reproduir els místics xiprers. En elles es aont l'artista es revela amb mes personalitat. Criden l'atenció, aixís mateix uns retrats a l'oli de persones conegudes, així com dos dibuixos bastant ben traçats.

L'amic Bon avalorà l'exposició amb una notable caricatura, a gran tamany, de l'expositor.

Rebi l'amic Ferrán nostra sincera felicitació.

Llibres rebuts

Boletín Arqueológico-n.º 7-Janer Febrer de 1915.

L'últim número publicat del Botlletí Arqueològic, orgue de l'Arqueològica de Tarragona, és, el de tots els publicats fins ara, el mes interessant, com podrà veure's pel sumari que copiem:

«El Museo Diocesano» per la Redacció.—«Memoria descriptiva del Museo Diocesano» per Angel del Arco.—«Museos Diocesanos», discurs, per l'Arquebisbe Dr. López Peláez.—«Inauguración del

Museo Diocesano».—«La conferencia del Prelado».—«Crónica».—*Gravats*: 18 gravats, tots ells referents al Museu Diocesà, il·lustren el número d'aquesta revista, que, com hem dit, resulta en extrem interessant.

«Sant Francesc». Volum XV de les obres completes de Mossen Jacinto Verdager.

Com les anteriorment publicades, les poesies que conté aquest volum son interessants, tal com ho resulten sempre totes les que van avalorades amb la firma del gran poeta de la terra.

En aquest volum s'hi publica un retrat de Mossen Jacinto Verdager.

NOVES

L'autor de l'article que publicà potser subsrepticiament *La Veu de Tarragona*, aprofitant-se de determinades ausències, i amb l'únic intent de molestar i desprestigiar al nostre amic En Pere Lloret, ha causat efecte contrari. Ha servit per a que's possessin de manifest les simpaties i consideració que gaudeix el nostre company entre'ls mateixos regionalistes, qui no han sigut pas els darrers en protestar de l'escomesa amb la més sincera indignació.

Per expressa voluntat del mateix Lloret, deixem de banda'ls atacs personals que se li dirigeixen. Ell com tots nosaltres, com tots els qui formen part de l'Unió Democràtica Nacionalista i d'allí passaren a la Lliga Regionalista, coneixen al qui els ha estampat els aludits insults i'l motiu que'ls ha ocasionat. I coneguts l'autor i'ls movils que'l porten, no s'imposa altra cosa que'l despreci. Per aixó'ns hem limitat a contestar lo que no té caràcter personal i podria ésser, en part o partida, criteri que comparteixin alguns elements de *La Veu*.

Per al pobre i presemptuós autor de tantes indignitats, ànima petita que ha tingut la desgracia de caure a Tarragona, sense que sapiguem ni'ns interressi, d'on vé i on và, un sensill concell: torni-se'n al seu poble. Aquí no hi farà carrera, perquè amb cobardies i traicions, ni arriplegarà amistats, ni medis honrats de viure.

Hem tingut el gust de saludar en aquesta Redacció al nostre estimat i distingit amic En Marcellí Domingo, Director del benvolgut confrare *La Publicidad* i Diputat a Corts per Tortosa.

El senyor Alcalde ha tingut la deferencia de remetre'ns un exemplar imprés dels presupòsits extraordinaris de 1914, ordinaris per al any actual i la liquidació del de 1914, juntament amb altre exemplar de la Guia municipal.

Agraim al senyor Prat l'obsequi que'ns acaba de fer.

Nou surtit de Corbates elegants.—Moneders de pell i seda.—*Alta novitat*.—*Preus de fàbrica*.—AL DIA. Rambla de Sant Joan, 40.

Víctima de traïdora i llarga enfermetat ha mort el qui en vida fou nostre volgudíssim amic particular, En Lluís G. Agostini, qui fins fa poc i des de molts anys ha vingut desempenyant l'Agència Consular del Estats Units, a nostra ciutat.

La pèrdua del senyor Agostini ha sigut molt sentida per tots quants tinguérem el plaer de tractar-lo, ja sigui en els terrenys comercial, social, particular i familiarment, puix que en tots ells revelava un esperit recte, seriós i humil, junt amb la afabilitat que era la seva característica.

Els seus fets, en tots els ordres, tenien sempre per norma el no molestar en lo mes mínim al pròxim, ans al contrari, preferia sortir-ne ell perjudicat. En una paraula: era un verdader home, com pocs n'hi ha.

A sa Esposa, nostra paisana, i a sos fills, els hi adresem nostre mes profund sentiment per la pèrdua que acaven de sofrir, sentiment que's posà de manifest en l'acte de l'enterrament, per la nombrosa i distingida concurrència que hi assistí.

La Societat Filarmònica de Tarragona, anuncia per als dies 14 i 15 del present mes, dos grans concerts que tindran lloc al teatre Principal d'aquesta ciutat i en els que hi pendrà part el cèlebre violinista D. Eduard Cánepa, primer premi dels Conservatoris de París i Bruzeles i deixeble que ha sigut del gran violinista francès Tiband i del notable tenor espanyol D. Josep Cabrera.

Simil Camussa, la de més durada, més barata i millor. De venda Ferreteria Mallol.

Ha arribat fins a nosaltres un rumor qual veracitat no'n dubtèm, en atenció a la persona que'ns el comunica, devent dir que'ns disgustà de debó. El fet ocorregué no fa molts dies recaient en les persones de tres nois bastant ben vestits, que venien del Perelló a nostra ciutat en busca de treball, fent el recorregut per carril i sense bitllet. Al sortir de la estació foren detinguts per un individu del Somatent i al manifestar dits joves que vingueren sense el corresponent bitllet, els registrà i després els hi donà varis cops de bastó, amenaçant-los amb el revolver, havent quedat els pobres joves en un llastimós estat.

Cridem la atenció de les autoritats locals del Somatent per a que procuri posar un correctiu a dit individu, puix que segons referències ben autoritzades no es la primera vegada que fa galanura de la seva valentia en gent indefensa, coses totes elles que desdiuen de la bona finalitat i prestigi del Somatent.

Hem de pregar als nostres col·laboradors espontanis, que a l'enviar-nos treballs per a publicar se serveixin firmar-los, o, quan menys, que's donguin a coneixe, ja que el nostre periòdic sempre ha tingut per norma saber qui son els autors del escrits que apareixen en aquestes planes.

Tartana en venda: Informes, Rambla Sant Carles, 26, taller.

Han visitat nostra Redacció els setmanaris *L'Avençada*, de Barcelona, i *Realidad*, de Madrid. Gustosament deixem establert el canvi amb els dos nous confreres.

El Sindicat Agricol de Vallmoll, d'acord amb l'Ajuntament ha organitzat un miting-conferència agricola-social pública, que tindrà lloc avui a l'estatje social, a les tres i mitja de la tarda. Hi parlaran els distingits senyors En Claudi Oliveras, Director de l'Estació Enològica de Reus; En Jordi Vidal, President de l'Associació Catalana-Balear; En Pau Robert, Delegat comarcal de l'Unió de Vinyaters, i altres personalitats. Presidirà l'acte el Diputat a Corts del districte En Albert Dasca i Boada.

El millor saló de llimpiar calçat es *El Brillante*. A la crema *Dandy*.

COMTE DE RIUS, 15

¿Voleu tenir els metalls sempre com a nous? Useu l'«Aladdin», de venda Ferreteria Mallol.

Imprempta de Llorens i Cabré. — Fortuny, 4

Panificació

FORNS DE SANT ANTONI

Diàriament, pa de primera

• • • A domicili i al comptat

Rebolledo, 20, bis : : PORT

Societat de socors mutuels
TARRAGONA I SA PROVINCIA
 dels cassos de malaltia, vellesa, invalidesa, viudetat i mort
 Inscripta en el Govern Civil i en la Comissaria general
 de Segurs, segons mana la Llei.
 Director facultatiu: **DR. RABADÁ**
 Per a més informes dirigir-se al domicili social
Rambla St. Joan, 75, pral. De 10 a 12 i de 5 a 7

CLÍNICA I CONSULTORI PER A LES MALALTIES DE LA DONA

Vies urinaries, Cirurgia operatoria, parts. electroterapia i anàlisis micro-químic d'orina i productes patològics.
 Sero-Reacció de Wassermann.— Aplicació del 606.

BAIX LA DIRECCIÓ DEL DR. RABADÁ

Ex intern de l'Hospital de la Santa Creu, ex ajudant de la Policlínica del Dr. Fargas i Melge, de les Cases de Socors de Barcelona

Consulta de 10 a 12 i de 5 a 7. — Per a obrers, de 7 i mitja a 8 i mitja nit. — Per a'ls pobres, franca
 dilluns, dimecres i dissapte de 12 i mitja a 1 i mitja.

Rambla de Sant Joan, 75, principal. — TARRAGONA

CAMISES
CORBATES
NOVITATS
GILBERT GERMANS : Unió, 20

Galeria Fotográfica d'Art

PERE PALLEJÁ — Unió, 18

PERE LLORET
 CORREDOR REIAL DE COMERÇ
 Apodaca, 9

GRANDS NOVITATS en
Sombreros i Gorres
RAMON ALOGUIN
 UNIO, 20

AL DIA Perfumeria
 Confeccions
 Novitats
RAMBLA SANT JOAN, 40

JOAN ESBERT
 FARMACÉUTIC
 UNIO, 22

Joan Ruiz i Porta
 PROCURADOR
 Vilamitjana, 9, 1.er

Farmacia Central
 Laboratori Químic Bactereològic
Marti Güell
 Rambla Sant Carles, 41 : : :
 : : : i Sant Fructuós, 5

BOTELLERÍA
"LA TARRACONENSE"
 DE
MUSTÉ I VIDAL
UNIO, 40

Els duenyos de aquesta nova botelleria, se complauen en oferirla al públic, participantli que en ella hi trovará sempre un complet i variat asurtit de tota classe de licors i vins generosos.

SERVEI ESMERAT
PREUS ECONÓMICS
SERVEI A DOMICILI
CHAMPANYS DE TOTES MARQUES

Gran Fábrica de Calçat
 = DE =
RAMÓN CAVALLE
TARRAGONA

TELEFON 120 REAL, 56

MOSTELLE
(RAIMOST)
Suc de raims sense alcohol
The Grape Juice Co. L.^d
 Londres i Tarragona

El Vermouth més higiènic
 Un excelent refresc
 El millor aliment en les malalties i convalescència
 Se ven per tot arreu

IMPREMPTA
 Llorens
 i Cabré
 Fortuny, 4
TARRAGONA

C. de Seguros Generales de Dusseldorf
 Segurs de transports
La New-York, de New-York
 Companyia de segurs sobre la vida
L'UNION, de Paris
 Companyia de segurs contra incendis
L'Ass'curatrice Italiana, de Milán
 Companyia de segurs contra accidents
La Continentale, de Mannheim
 Segurs de transports
 Passeig de Colón, 11 i 12 - Barcelona
 SUBDIRECTOR A TARRAGONA:
Maciá Malloí Bosch, carrer de Mar, 1

PAPERERÍA I EFECTES D'ESCRITORI
 DE
JOAN M. PIÑOL
 Unió, 1 — TARRAGONA — Telefon 181
 Gran assortit en llibres ratllats de totes menes i tamanyos : Escribanies : Plumes Stilogràfiques : Pesa-cartes : Copiadors, etc : Gran novetat en pitja papers amb rellotje veritat : Postals de totes menes i albums per a les mateixes.
PREUS SUMAMENT BARATOS

MAGATZEM DE FERRETERÍA
FUMISTERÍA I QUINCALLA
Eines de totes classes - Objectes per a regalos
Articles per a magatzems de vins i olis
Maciá Malloí Bosch, Carrer de Sant Agustí, 9